

Inicijativa za unapređenje ekološke pismenosti lokalnih medija

Na nedavno održanom dvodnevnom seminaru ,u Vrnjačkoj Banji, za novinare lokalnih medija sa teritorije Raškog upravnog okruga na temu „Lokalni mediji i zaštita životne sredine u lokalnim samoupravama“ koga je , uz podršku Ministarstva kulture i informisanja, realizovalo udruženje „Kraljevački razvojni centar“ koje je izdavač registrovanog javnog glasila „Ekovizije“ pokrenuta je zanimljiva inicijativa.

Konstatujući ,tokom dvodnevne rasprave, da su lokalni mediji u jako teškoj ,pre svega materijalnoj situaciji , učesnici seminara su istakli da je „nemoguća misija“ da ,u inače malobrojnim redakcijama tih medija, postoje novinari koji bi se bavili samo temama iz oblasti zaštite životne sredine.

Osnivači i izdavači javnih glasila u bitci za opstanak diktiraju ,tačnije utiču na uređivačku politiku, lokalnih medija. I zbog toga su, delom, teme iz oblasti životne sredine retke i nedovoljno argumentovano obrađene.

Treba li ovo zamerati ili ih treba razumeti osnivače i izdavače i pomoći im da ojačaju kapacitete ekološke pismenosti svojih redakcija?

Ovo je , samo , uslovno rečeno dilema jer, zna se da živimo u vremenu apsolutne dominacije politike u svim sferama i segmentima društva. Zato donosiocima odluka ,i na lokalnom nivou, teme iz oblasti zaštiti životne sredine teško da mogu doneti ono njima najvažnije,medijsku vidljivost u pozitivnom kontekstu pa , dakle i glasove na izborima.

Ove teme se , na žalost ,u svim istraživanjima javnog mnjenja jako nisko kotiraju i kod građana. Tome i ne treba bolja potvrda od obilja divljih deponija ,zagađenih vodotokova ,planinskih reka zarobljenih u cevovode profita vlasnika mini hidro elektrana, zagađenog vazduha.....i , gromoglasne, tišine većeg dela društva.

Na ovim ,opštim primerima jasno je ustanoviti direktnu uzročno posledičnu vezu između obima i kvaliteta informacija iz oblasti ekologije u medijima ,posebno lokalnim, i građanskih inicijativa i aktivizma za očuvanje i unapređenje životne sredine.

Prema nekim podacima u Srbiji je , trenutno oko 2000 registrovanih javnih glasila.Njihov broj je , od donošenja Zakona o javnom informisanju i medijima 2014 godine , rastao za bezmalo 400 novih sve do 2017 godine. Zbog brojnih problema, a pre svega zbog slabih materijalni i kadrovskih resursa ,kao i velike nezainteresovanosti lokalnih samouprava za položaj lokalnih medija trend rasta broja lokalnih medija je zaustavljen. Šta više, krenuo je u suprotnom smeru ,jer se broj aktivnih lokalnih medija smanjuje, što kroz pasivizaciju što kroz formalno brisanje

iz Registra medija.

Zato je ,zaključili su učesnici seminara u Vrnjačkoj Banji, jako važno da Ministarstvo kulture i informisanja i Ministarstvo zaštite životne sredine, kroz međusektorsku saradnju osmisle i sprovedu program pomoći lokalnim medijima u funkciji jačanja kompetencija njihovih redakcija za praćenje sektora zaštite životne sredine na lokalnom nivou.

Taj program snaženja lokalnog „zelenog pera“ trebalo bi sprovesti kombinacijom edukacija za novinare lokalnih medija o raznim temama iz oblasti zaštite životne sredine i većom podrškom lokalnim ,i drugim, medijima kroz sufinansiranje medijskih projekata koji se budu bavili temama iz oblasti zaštite životne sredine.

Trećinu normi evropskog zakonodavstva koje trebaju bit implementirane u naš pravni

poredak kroz predpristupne procedure koje su u toku ,treba implementirati u oblast zaštite životne sredine, a 80 procenata njih , u sistemu podeljenih nadležnosti ustanovljenom „Lisabonskim ugovorom“ iz 2009 godine, direktno će se

primenjivati na lokalnom nivou.

Zato je pitanje onima kojima je inicijativa i upućena ,a to su pomenuta Ministarstva, da li je realno očekivati izmene lokalnih normi takvog obima bez većeg uljučivanja građana u te procese?

A ,kao što već rekosmo

uzročno posledična veza između obima i kvaliteta informacija iz oblasti ekologije u medijma ,posebno lokalnim, i građanskih inicijativa i aktivizma za očuvanje i unapređenje životne sredine je realnost.